

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 374 — 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1884 — ΔΕΛΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπί τῆς Λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ὑπενομιλῆται τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τῶν χειρογράφων διὰ τὸν Β' διαγωνισμόν τῆς «Ἑστίας» πρὸς συγγραφὴν ἑλληνικοῦ διηγήματος λήγει τῇ 29 Ἰσταμένου Φεβρουαρίου.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ Θ' — ΑΡΙΘ. 428

ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΑ

- ΑΙ ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΑΙ μνηστορία τῆς κυρίας Οὐδῆ. Μετάφρασις Ἀγγέλου Βλάχου.
- Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΓΟΡΑΩΝ.
- ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.
- ΜΥΡΜΗΚΙΣ, ΜΥΔΑΙΣΣΑΙ καὶ ΣΦΗΚΕΣ ὑπὸ Ν. Χ. Ἀποστολίδου.
- ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΑΓΙΟΙ ΕΝ ΚΥΡΡΩ.
- Ο «ΧΡΟΝΟΣ» ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ.
- ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ — ΑΛΗΘΕΙΑΙ — ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΒΙΒΛΙΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Ἡ ἐν Παρισίοις ἐθνικὴ Ἐταιρεία πρὸς ἐπιβάρυνσιν τῆς γεωπονίας, εὐγνωμονοῦσα τῶν περιώνυμων φυσιολόγων Pasteur δι' ὅσας σπουδαίας ἀνακαλύψεις ἐποίησεν ὑπὲρ τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας, προσήγαγεν αὐτῇ γέφυρα πολυτέλες καὶ δώρον τιμητικὸν ἔκδομα. Τοῦ γέφυρατος μεταίχθον καὶ οἱ ἐπὶ τῆς γεωργίας καὶ τῶν τεχνουργιῶν καὶ τεχνολογῶν ὑπουργοὶ τῆς Γαλλίας. Εἰς τὰ ἔργα μάλιστα ἀπερ' ἀπεβύβησαν εἰς τὴν ἐπιστῆμιν ἐπιστήμονα, ὃν ἠνομήσαν ἡλιθίη ἐσθέργησιν τῆς γεωργίας, ὁ Pasteur ἐγερθεὶς ἐν μέσῳ εὐφημιῶν ἠγχαριστήσας τοῦς τιμησάμενος αὐτὸν διὰ ἀξιοτάτης ἰλίαν μετροφορῶν. «Δὲν εἶμαι, εἶπεν, ἀναλόγητος πρὸς τοὺς ἀπειθυνομένους μοι ἐπαίνους, ἀλλ' ὁ ἐπαίνος μὲ σπυνοχωρεῖ πάντοτε, διότι ἀναφέρεται εἰς ἀπράλοθους ἔργασις, ἴδιον δὲ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης εἶναι νὰ μὴ ἀγχαριστήται ποτὲ εἰς τὰ κτηνάνα. Ἡ ἐπιστήμη δὲν κρέπεται νὰ στρέφῃ τὸ βλέμμα πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀλλὰ πάντοτε νὰ ἀντιβλέῃ ἔμπροσθεν πρὸς νέας κατακτήσεις. Μακρὰ ὑπολείπεται εἰς ἡμῶν ὁδὸς νὰ διανύσωμεν. Ἐγὼ μόνος, ἢ καὶ βοηθούμενος ὑπὸ τῶν συνεργῶν μου — τὸ λέγω ἄνευ ψευδοῦς μετροφορῶν — κατάρθισα τόσον ὀλίγα πράγματα! Πόσα θανά δὲν μένει εἰς νὰ θεραπευθῶσι. Ἀλλὰ θαρρεῖτε νὰ αἰ μὲθοδοι, ἐρεῦνης δημιουργοῦνται, αἱ δὲ μέθοδοι εἰσὶν ἡ ψυχὴ τῆς ἐπιστήμης.» Κατέληξε δὲ ἑλάρας τὰς εὐτυχεῖς συνειπίας τοῦ συνδυασμοῦ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πείρας καὶ εὐχθεῖς ὑπὲρ τῆς γονιμότητος καὶ ἀσφαλείας τοῦ μέλλοντος.

Ἐξεδόθη ἐν Πέστη ἀπάνθισμα τῶν ἐν τοῖς πολυαριθμοῖς ἔργοις τοῦ διαστήρου Οὐγγρου μνηστοριογράφου Μαύρου Γλάκη περιεχομένων βιβλίων, γλωσσικῶν, ἀποσβεγμάτων. Τὸ ἀπάνθισμα τοῦτο, ὅπερ θερμότητις ἔτυχεν ὑποδοχῆς ἐν τῇ πατρίδι τοῦ συγγραφέως, ἐπιγράφεται Ἡρῶ τεσσαράκοντα ἔβδ', διότι ἀπὸ τεσσαράκοντα εἰς γράμματα ὁ ἀριθμὸς μνηστοριογράφος, ἐκδοὺς τὸ πρῶτον αὐτοῦ διήγημα τῷ 1843.

Ἀγγλος δημοσιογράφος, ὁ κ. H. D. Trill, γνήσιος Τόβου, ἀδηρῶσεν ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ὁ Νέος Λουκιανός (New Lucian), σειράν διαλόγων, ἐν οἷς πραγματεύεται διάφορα τῶν ἀπασχολούντων τὴν σύγχρονον κοινωσίαν ζητημάτων. Τὸ ἔργον δὲν ἀμοιρεῖ εὐφύας καὶ

σατυρικῆς πρωτοτυπίας, ἀλλ' ἡ ἐκλογή τῶν θεμάτων, ἅπαντα ἐφήμερον ἐνέχουσι ἐνδιαφέρον, ἐλέγχει ὑπερβολικῶς τὴν ἀξίωσιν τοῦ συγγραφέως ν' ἀντιμετρηθῇ πρὸς τὸν Λουκιανόν. Ἐν οἷς τῶν διαλόγων, Πλάτωνος καὶ Λουκιανῶν, γλαυκῆ καὶ γλαυκῆ τὸν νεώτερον ψευδοαλληθισμόν ἐν ἑτέρῳ ἀπικρῶν, πικρότατα τὴν ῥητορικὴν τέχνην τοῦ Γλάδατος, καὶ ἐν ἄλλῳ, Λουκιανῶν καὶ Πλάτωνα, καταδεικνύει τὴν διαφορὰν τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν καὶ τῶν μεσαιωνικῶν ἱδῶν περὶ τὰν σχέσιν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὰς ἀπράτους θουάμεις.

Τὴν προσεχῆ Δεκεμβρίου θὰ συνέλθῃ ἐν Ὀδησσῷ τὸ ἑκτὸν συνέδριον τῶν ἀρχαιολόγων, εἰς ὃ δύνανται νὰ μετασχεύσιν ἐκτὸς τῶν προσκεκλημένων ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, καὶ τῶν ἀντιπροσώπων ἐπιστημονικῶν σωματείων καὶ ἀρχαιολογικῶν ἐταιρειῶν, καὶ πᾶς ὅστις ἐθλώσῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἐπιθυμίαν του, καταβάλλων δικαίωμα εἰσόδου βούβλια τρία καὶ 60 καπῆκια. Ἡ πρώτη συνέδρισις γνήσειαι τῇ 15/27 Δεκεμβρίου ἢ δὲ τελευταία τῇ 1/3 Σεπτεμβρίου. ἐν αὐταῖς δὲ θὰ συζητηθῶσι διάφορα ἀρχαιολογικὰ ζητήματα, θὰ ὁργανωθῶσι δὲ καὶ ἀρχαιολογικαὶ ἐκδρομαὶ εἰς διάφορα μέρη τῆς κριμαϊκῆς χερσονήσου καὶ ἐκδοαὶ ἀρχαιολογικῆς. Ἐκ τῶν πρὸς συζήτησιν ὑποβληθησόμενων θεμάτων σημειοῦμεν τὰ ἑπομένα: δύο, ἅπαντα σχετίζονται ἐμμέσως μὲ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν.

Περὶ τῶν ἰχνῶν τοῦ σλαβικοῦ δικαίου ἐν τῇ βυζαντινῇ νομοθεσίᾳ τοῦ 15. αἰῶνος, καὶ περὶ τῆς ῥοπῆς ἐν ἑαῖς τῷ Βυζαντίῳ εἰς τὸν ρηβισμὸν.

Περὶ ὁργανώσεως τῶν καλαίων σλαβικῶν κοινοτήτων, κατὰ τὰς μετροπῆρας τῶν βυζαντινῶν. Περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἀναγκῶν πρὸς τὴν σπουδὴν τοῦ συγχρόνου Βυζαντίου.

Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας, ἡγεῖα τὰς ὁδοὺς τῆς σχολῆς αὐτῆς δεκατὰ συγγραφέων, ἡγήσατο μικρὸν τυπὸγραφεῖον ἵνα ἐκτύπων ἰδίᾳ τὰ φιλόλογικὰ ἔργα της.

Ἐταιρία τις ἐν Βιέννῃ, σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἀναστροφήν τῶν κυνῶν, προτίθειαι νὰ διερρανοσῇ ἑαυτῇ ἐκδοσιν κυνῶν παντὸς γένους τῆς Αὐστρουγγαρίας καὶ Γερμανίας. Ἡ ἔθεσις περιλαμβάνουσα δύο τμημάτα ἐν δὲ καὶ ἠρμενευτικὸς κύνας, καὶ ἕτερον διὰ πάντας τοὺς ἄλλους, θύλει διακρίσει ἀπὸ 23—30 Μαρτίου.

Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Λονδίνου ὑπερβαίνει νῦν τὰ τέσσαρα ἑκατομύρια, ἀποτελούμενος ἐκ 3,019,000 ψυχῶν. Κατὰ τὰς νεώτατας ἀπογραφὰς ὁ τῶν Παρισίων συμπλοσῶσι εἰς 2,239,000, ὁ δὲ τοῦ Βερολίνου εἰς 1,192,000.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀλευσόμενου μηνὸς ἀναχωρεῖ ὁ κ. Σλήμαν πρὸς ἐνεργετὰν ἀνασκαφῶν ἐν Τριπυλῶν, αἱ τῆς εἰκάται: ὅτι ὁ ἀνακατασκευῶν ἐπὶ μικρῶν.

Ἐν τῇ πόλει Δεσσαῦ, πρωτεύουσῃ τοῦ δουκάτου τῆς Ἀρχαλῆς, προκείται ν' ἀνεγερθῇ διὰ δημοσίας ἀνακατασκευῆς ὁ ἀνδράτης τοῦ Γερμανοῦ ποιητοῦ Γουλιέλμου Μυλλέρου, πρὸς ἐν τῷ ἑλληνικῶν ἔθνος ἀνεπληροῦν ὁρεῖται εὐγνωμοσύνην, εἰς τὰ ἑλ λ η ν ι κ α : Ἀ σ μ α τ ἰ α του ἀγφλεθῶν τῶν ἐνδομυσιμῶν τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ καὶ τῶν Γερμανῶν ἡγεμόνων ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων: ἐν τῇ ὑπὲρ ἀνεκατασκευῆς ἀγῶνι αὐτῶν κατὰ τῶν Τούρκων. Εὐχῆς ἔργον ὁ ἴσον ἔαν καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις ἀπέσταλλε τὴν ὁδοὺν της, τιμῶσα εὐλαδῶς τὴν μνήμην τοῦ ἡμπερυσμένου φιλῶν της μεγάλης ἡμῶν ἐπαγαστάσεως. Πᾶσα ἀνακατασκευῆς δύναται ν' ἀπευθυνθῇ εἰς τὸν γραμματεῖα τῆς ἐπιτροπῆς Dr. Hossauer, Dossau, Hertzogische Bibliothek, ἢ νὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀνάσθη βιβλιοπωλεῖα τῶν κ. κ. Wilberg καὶ Karoldu Μπρέ.

Τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Παρθενονογεῖον ἡ Παλλὰς ἐδάρτασι πρὸς τῶν τῆς δεκάτης ἐπέτειον ἀπὸ τῆς συστάσεως του. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐδαπανήθησαν 37,000 λ. τ. ἐισπραχθῆσαν δὲ 25,000. Τὸ ἑλλειμμα δὲ τοῦτο ἀνεπληρώθη διὰ συνδρομῶν τῶν κ. κ. Ν. Ζαρίφη, Ὀδῶς, Νεγρεπόντης, Γ. Ζαρίφη, Σερραφίνοβι, Τραπεζῆς Κωνσταντινουπόλεως, Α. Βλάσσοῦ, Γ. Κορνητοῦ, Γενομένων δὲ τῶν ἀρχιεπιστῶν αὐτοῦ Ἑλλάδος, πρὸς τὸν διοικητικὸν συμβούλιον ὁ κ. Ο. Νεγρεπόντης, ἡγεῖα καὶ ἀνεκχώρηθη μέγας ἐνεργετῆς τοῦ Παρθενονογεῖου.

Πρόσχεως ἐκδόσεται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἑθνικοῦ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[23 Φεβρουαρίου (Μάρτη) 1884]

Πολυάριθμοι δηλώσεις αποστέλλονται καθ' ἑκάστην πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς 25 Μαρτίου, ἥτις ἔσται ἀναμφιβόλως πολλὰ πλουσιωτέρα ἀπ' ὅσον κατ' ἀρχὰς ἐνομιζέτο καὶ ὅα περιλαμβάνη κειμήλια περίεργα πολυτιμότερα. Ἐξιοσημελίωτα μεταξύ τούτων εἶνε ἡ γνησία σπάθη τοῦ Μάρκου Μπότσαρη, διότι τῆς ἐτέρας σπάθης διατηρουμένης ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ Κλονύ. λιν ἀμφίβολος εἶνε ἡ γνησιότης· ἡ σπαῖρα ἢ φονεύσασα τὸν ἥρωα, εὐρεθείσα ἐντὸς τοῦ κρανίου τοῦ ἀμφοτέρων τῶν καμνηλῶν τούτων κάτοχος εἶνε ὁ κ. Ἰωάν. Τυπάλδου καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ τὸ γένος Μπότσαρη· ἡ πολιτιστάτη καὶ πλούσια σύλλογῃ ἑλλῶν καὶ ἄλλων ἀντικειμένων τοῦ ἀγῶνος ἢ ἀνήκουσα εἰς τὸν ἐν Καλαμάκῳ βουλευτὴν κ. Δημ. Κριεζώτην καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ τὸ γένος Τκαδέλλα, διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα καὶ εἰκόνας ἀνήκοντα εἰς ἐπιφανεῖς ἄνδρας τοῦ ἀγῶνος ἢ ἐν τῷ ναυστάθμῳ πλουσιωτάτη σύλλογῃ ἀντικειμένων, ἀναγομένων κυρίως εἰς τὸν κατὰ θάλασσαν ἀγῶνα, καὶ ἡ αὐτοῦ ἐπίσης διατηρουμένη σπάθη τοῦ διασημοῦ ἀρματωλοῦ Μητρομέρα, λευκωμα περιέχον αὐτόγραφα κλειστων ἀνδρῶν τῆς Ἐπαναστάσεως, ὅπερ κέντηται μετὰ διαφόρων ἑλλῶν ἀντικειμένων ὁ κ. Κουντουριώτης ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτῆς τῆς Ἑλλάδος, αὐτόγραφα παντοῦ καὶ ἔγγραφα ἱστορικὰ περίεργότερα καὶ πλεῖστα ἄλλα ἀντικείμενα μεγάλης ἱστορικῆς ἀξίας. — Τὴν 18 Μαρτίου γενήσονται τὰ ἐγκαίρια τοῦ σιδηροδρόμου Βόλου - Λαρίσης. Ὁ ἐν Βόλῳ σταθμὸς ἐπεραντῶν ἐντελῶς, τὰ ἐλάσματα ἔχουσι στρωθῆ ἅπαντα καὶ τὰ γραφεῖα τοῦ ἐν Βόλῳ σταθμοῦ κατηρίσθησαν. — Ἀρκετὰ ἐπιτοῦ ἀποσταλαῖε παρὰ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως, κατ' αἴτησιν τῆς Ἑλληνικῆς, ὁ ἀρχιναυπηγὸς Βινια, βουλευτῆς ἐκ Τουρίνου. — Ἄπαν τὸ κινητὸν ὕλικόν, ἀσμάματα, ὄχηματα κλπ. τὸ προωρισμένον διὰ τὴν μεταξὺ Κορίνθου καὶ Καλαμακίου ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ συγκοινωνίαν τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου ἀρκετὸ ἦδη οὕτω δέ μιν ὀλίγον, αἰρομένης τῆς δυσκαλίας, ἢν παρεβάλλει ἡ ἔταιρία τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου, μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ περὶ γεφύρας τοῦ παρθμοῦ νόμου, οἱ ταξειδιῶται ὁ δύνανται ἅμα τῇ ἐξόδῳ τῶν ἐκ τῆς λέμβου, εἴτε ἐν Καλαμακίῳ, εἴτε ἐν Κορίνθῳ, νὰ ἐπιβαίνωσιν τοῦ σιδηροδρομικοῦ ὀχηματὸς μεταφερόμενοι εἰς διάστημα 10 μιλίεων τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν ἀντίμου παραλίαν, ὅπου καταβαίνοντες θὰ ἐπιτεθῶσιν ἀμέσως εἰς τὴν λέμβον καθ' ὅσον καὶ ἐν Καλαμακίῳ καὶ ἐν Κορίνθῳ ὁ σιδηροδρομὸς φθάσει μέχρι τῆς παραλίας. — Τὴν παρελθούσαν τρίτην ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα ὑπερνενηκοντούτης, ὁ Ἰάκωβος Παξιμαδάκης, ἐκ Τήνου, εἰς τὴν τελευταίαν ἐπισηάντων ἀνδρῶν τῆς μεγάλης γενεᾶς τοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821. Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ὁ Ἰάκωβος Παξιμαδάκης ἀφιερῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀγῶνος, διετέλεσε δὲ Πληρεξούσιος ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς ἐθνικαῖς Συνελεύσεσι, Βουλευτῆς, πρόεδρος τῆς Βουλῆς, Γερουσιαστῆς καὶ ἐν ἑλλαῖς ἀνώτατος δημοσιαῖς ὑπηρεσίαις. Ἡ κληρῖα αὐτοῦ ἐγένετο ἐπισήμως τὴν ἐπιούσαν Τετάρτην, ἀπεδόθησαν δὲ τῷ νεκρῷ αὐτοῦ αἱ ἐπικηδεῖαι τιμαὶ ὑποστρατήγου, ὡς φέροντες τὸ παράσημον τῶν ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν. — Τὸ τῆς γαλλικῆς μεταλλευτικῆς ἔταιρίας Ἐθβαίης καὶ Σίηρον κατασκευασθὲν ἐν Γρανῶκ τῆς Σικελίας κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ ἀμέμπλοισιν προωρισμένον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἔταιρίας ταύτης κατὰ τὰς διαφόρους νήσους τοῦ Αἰγαίου, ἐν αἷς κέντηται μεταλλεῖα. — Κατὰ τὴν γενομένην τὸ παρελθὸν Σάββατον 23^{ην} κλήρωσιν τοῦ ἐκ φρ. 60, 000, 000 δανείου τῆς ἐθνικῆς τροπῆς ἐκλήρωθησαν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοί:

Ἐξαχθέντες ἀριθμοί	Κερδηθέντα πρῶτα
61012	Φράγκα 100000
36204	10000
38638	2500
159897	2500
83781	1000
186387	1000
157931	1000
27307	1000
20068	1000

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἐστίας» ἀπεφάσισε νὰ διοργανώσῃ καὶ ἐφέτος Λαχεῖον χάρι τῶν συνδρομητῶν αὐτῆς, οἵτινες μετ' ἀμειώτου εὐμενείας καὶ προθυμίας ἐξακολουθοῦσι παρέχοντες τὴν ὑποστήριξίν των εἰς τὸ ἔργον τῆς «Ἐστίας». Κρίνουσα δὲ ὅτι τῶν μὲν παλαιῶν συνδρομητῶν πολλοί, μὴ ἔχοντες ὄλου τοὺς τόμους τῆς «Ἐστίας» ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, εὐχαρίστως θὰ ἐβλεπον διευκολυνομένην αὐτοῖς τὴν συμπλήρωσιν τῆς σειρᾶς τῶν, τοῖς δὲ νεωστὶ ἐγγραφομένοις θὰ ἦτο λίαν εὐπρόσδεκτον τὸ μέσον τῆς ἀδαπάνου βαθμηδὸν ἀποκτήσεως πλήρους σειρᾶς τῆς «Ἐστίας», ἐθιώρησε καλὸν ἵνα τὸ Λαχεῖον αὐτῆς ἀποτελεσθῆ ἐφέτος ἀποκλειστικῶς ἐκ τόμων τῆς «Ἐστίας» ἀντὶ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις τεθέντων βιβλίων.

Κατὰ ταῦτα ὡς κέρδη τοῦ ἐφετινοῦ Λαχεῖου τίθενται 200 τόμοι ἀδελφοὶ τῆς «Ἐστίας» ἀξίας φράγκων χιλίων (1000).

Οἱ 200 οὗτοι τόμοι θέλουσιν ἀποτελεῖαι 50 κλήρους, συγχειμένους ἐκ 4 τόμων ἑκάστον.

Τὸ Λαχεῖον θέλει περιλαμβάνει τόσους ἀριθμούς, ὅσοι ἔσονται οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Ἐστίας» μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κληρώσεως αὐτοῦ. θέλουσι δὲ μετᾶσχει αὐτῷ οὐ μόνον οἱ παλαιοὶ συνδρομηταί, ἀλλὰ καὶ οἱ τὸ πρῶτον νῦν ἐγγραφομένοι τοιοῦτοι.

Ἐκαστος τῶν συνδρομητῶν θέλει λαβεῖ δωρεάν ἀνὰ ἕνα ἀριθμὸν τοῦ Λαχεῖου, ὁ αὐτῶν δ' ἀριθμὸς τῆς ἀποδείξεως τῆς συνδρομῆς ἐκάστου διὰ τὸ 1884 θέλει εἶναι συγχρόνως καὶ ἀριθμὸς τοῦ Λαχεῖου.

Ἐκ τοῦ ὄλου ἀριθμοῦ τῶν συνδρομητῶν θέλουσι κληρωθῆ 50, εἰς οὓς θὰ διακμηθῶσι τὰ κέρδη τοῦ Λαχεῖου, ἥτοι ἀνὰ 4 τόμοι εἰς ἕκαστον κατ' ἰδίαν αὐτοῦ ἐκλογῆν.

Ἡ κληρώσις τοῦ Λαχεῖου γενήσεται δημοσίᾳ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Μαρτίου, ὥραν 3 μ. μ. ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς «Ἐστίας» ἐνώπιον τῆς Διευθύνσεως, πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις συνδρομητῶν καὶ παντὸς ἄλλου συνδρομητοῦ, ἐπιθυμοῦντος νὰ παρασθῆ εἰς τὴν κληρωσιν.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ τυπογραφείῳ Ἰωάννου Κορομηλοῦ 1884. — Π. 719.